

Een onherkenbare straat

In nauwelijks een halve eeuw tijd is het Oostendse stadscentrum zodanig veranderd dat er nog nauwelijks wat overgebleven is van de gebouwen die vijftig jaar geleden werden opgetrokken.

Denken we ondermeer maar eens aan de Zeedijk, de Visserskaai, de Leopold II-laan, de Hendrik Serruyslaan en nog zoveel andere straten waar volledige huizenrijen zijn afgebroken om plaats te ruime voor (lelijke en) grote flatgebouwen.

Maar de meest opvallende wijzigingen zijn allicht wel doorgevoerd in de Vindictivelaan. Als we er onze verzameling prentkaarten op naslaan, dan stellen we vast dat er nog amper twee gebouwen zijn overgebleven van 100 jaar geleden. Alle andere mooie panden die begin deze eeuw de laan sierden zijn onder sloophamer verdwenen. Overleefden de 'crash': de —inmiddels beschermde— gevel van het Onze-Lieve-Vrouwecollege en wat verderop het Waterhuis.

Kanonhotel

Nog steeds bladerend doorheen onze prentencollectie stelden we ons de vraag welke gebouwen in de loop van de

De Keizerskaai met de Pilotage en het eerste kaaistation in de achtergrond (1905).

laatste eeuw uit de Keizerskaai, sinds 1919 omgedoopt tot Vindictivenlaan, zijn verdwenen.

In de eerste plaats zijn er een hele reeks hotels, die rond de eeuwwisseling waren opgetrokken. In één adem kunnen we Hôtel Cosmopolite (later verbouwd tot Stella Maris), Hôtel du Bassin, Hôtel de la Couronne, Hôtel du Lion en Hôtel Terminus. Deze laatste zaak was amper twee seizoenen geopend: in 1913 en 1914. Tijdens de oorlog '14-'18 werden er vluchtelingen

uit de frontstreek in het hotel ondergebracht. Die mensen hadden op de duur een middel gevonden om hun kachel te laten branden, ondanks het feit dat er geen schouw was voorzien. De mensen staken de kachelbuis gewoonweg doorheen het venster. Je kan je wel inbeelden dat dit een heel raar zicht opleverde: dat nieuwe hotelgebouw met door alle vensters een rokende buis. Het deed de Oostendenaars denken aan vele kanonnen. Na de oorlog kwam het hotel leeg te staan en jaren aan een stuk

verwees men naar het gebouw met de naam 't Kanonhotel.

Gasfabriek

De Vindictivelaan loopt tot aan de Stockholmstraat zodat het Panorama van den IJzer ook tot de reeks van grote verdwenen gebouwen mag worden gerekend. Op die plaats werd het stadhuis gebouwd.

Eveneens verdwenen, maar dan aan de overkant van de straat, is het oude gasgesticht van Oostende (de gasfabriek die in 1844 was gebouwd). In de dertiger jaren werd dit complex afgebroken om plaats te maken voor een nieuw gerechtsgebouw en een plein dat na de Tweede Wereldoorlog de naam van Canadaplein zou toebedeeld krijgen.

Wat ook niet meer te zien is langs de Vindictivelaan is het eerste dok voor vissersschepen. Zolang de vissersboten zo centraal aanmeerden, liep doorheen de Vindictivelaan tot aan de oude vismijn ook het spoorlijntje voor de vistrein. Daarnaast lagen dan nog eens de sporen voor de stadstrammetje.

Op een van onze kaarten die we hierbij laten afdrucken ziet men een oude tram met daarop een van de allereerste publiciteitsborden. Er wordt reclame gemaakt voor het Panorama van den IJzer. Ja, als je die oude foto's bekijkt, kan je nauwelijks geloven dat deze beelden in de Vindictivelaan werden geschoten!

312 OSTENDE. — Le Bassin des yachts.

De hotels vanaan de Kapellestraat en de Christinastraat. Verder herkennen we ook het Terminushotel (met koepel) en de gevel van het Onze-Lieve-Vrouwecollege (1928).